



VERBINTENIS TOT TENLASTENEMING – INFORMATIE VOOR DE GARANTEN

(Artikel 3 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

Deze informatie is bestemd voor personen die zich voorbereiden een verbintenis tot tenlasteneming aan te gaan, of deze al hebben aangegaan, voor een vreemdeling die onderdaan is van een derde land¹ en (ten hoogste 90 dagen) in het Schengengebied wenst te verblijven maar zelf niet beschikt over voldoende persoonlijke bestaansmiddelen om de kosten van dit verblijf te dekken.

Een voorbeeld van een verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 3 bis) staat op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be) in de rubriek « ZICH INFORMEREN » onder « Zich garant stellen voor een vreemdeling ».

A. BINNENKOMST IN HET SCHENGENGEBIED

1. VOLDOENDE PERSOONLIJKE BESTAANSMIDDELEN

Alvorens het Schengenbied te mogen binnenkomen moet een al of niet visumplichtige vreemdeling die onderdaan is van een derde land bewijzen dat hij voldoende bestaansmiddelen heeft, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij zeker zal worden toegelaten.

Bij de beoordeling van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de duur en het doel van het voorgenomen verblijf, en met de gemiddelde prijzen voor onderdak en voeding, bepaald op basis van een goedkoop verblijf, vermenigvuldigd met het aantal verblijfsdagen, op basis van de door elk van de lidstaten vastgestelde richtbedragen.

Zo eist België dat een vreemdeling die onderdaan is van een derde land persoonlijk beschikt over 50 € per dag als hij in een hotel verblijft en 38 € per dag als hij bij een particulier is gehuisvest.

B. VERBINTENIS TOT TENLASTENEMING ALS BEWIJS VAN VOLDOENDE BESTAANSMIDDELEN

(Bijlage 3 bis)

Een vreemdeling, onderdaan van een derde land, die niet over voldoende persoonlijke bestaansmiddelen beschikt kan een beroep doen op een garant.

De garantstelling is echter alleen dan een geldig bewijs van voldoende bestaansmiddelen van de vreemdeling voor wie zij is aangegaan, als zij is gelegaliseerd, ontvankelijk verklaard en aanvaard.

¹ De onderdanen van de Europese Economische Ruimte (Europese Unie + IJsland, Noorwegen en Liechtenstein) genieten het beginsel van vrij personenverkeer en mogen bijgevolg op het grondgebied van de lidstaten verblijven voor een korte periode (ten hoogste 90 dagen) zonder voldoende bestaansmiddelen te bewijzen.

1. WIE KAN EEN GARANTSTELLING AANGAAN?

De verbintenis tot tenlasteneming wordt aangegaan door (1) een natuurlijke persoon (2) die de Belgische nationaliteit heeft of gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van onbepaalde duur in België en (3) die over voldoende financiële middelen beschikt.

1.1. Onder **natuurlijke persoon** wordt verstaan:

a) ofwel een privépersoon

In dit geval kan de verbintenis tot tenlasteneming slechts worden aangegaan door een enkel individu die over voldoende persoonlijke financiële middelen beschikt. Een verbintenis tot tenlasteneming kan dus niet worden aangegaan door meerdere individuen ten voordele van dezelfde vreemdeling.

b) ofwel een persoon die optreedt in naam van of in opdracht van een instelling

Als vreemdelingen worden uitgenodigd in het kader van academische, wetenschappelijke, sociaal-culturele, humanitaire of sportieve activiteiten door een instelling waarvan de activiteiten wettelijk zijn erkend en/of een zekere faam genieten en die hiervoor eventueel overheidstoelagen ontvangt, kan voor deze vreemdelingen (maximum 15 personen) een verbintenis tot tenlasteneming worden aangegaan door een persoon die optreedt in naam van of in opdracht van die instelling, op voorwaarde dat deze verbintenis het sociale doel (statuten) van de instelling respecteert.

1.2. Onder persoon die **gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van onbepaalde duur in België**, wordt verstaan een persoon die houder is van een geldig document uit de volgende lijst:

- a) een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (onbepaald verblijf) of een kaart B;
- b) een identiteitskaart voor vreemdelingen of een kaart C;
- c) het bewijs van inschrijving in de bevolkingsregisters van een gemeente als onderdaan van de Europese Unie (verblijfkaart voor onderdaan van de EER, bijlage 8, bijlage 8 bis, kaart E of kaart E+);
- d) een verblijfstitel als familielid van een onderdaan van de Europese Unie (kaart F of kaart F+);
- e) een verblijfstitel als langdurig ingezetene (kaart D).

1.3. Onder **voldoende middelen** wordt verstaan:

a) Bron: het regelmatig en aangegeven inkomen ontvangen door de garant uit arbeid in ondergeschikt verband, uit zelfstandige activiteiten of uit toelagen van de overheid (werkloosheidsuitkeringen, kindergeld, gehandicaptenuitkeringen, pensioen, ...), met uitsluiting van de financiële steun verstrekt door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW).

Het regelmatig inkomen uit de verhuur van vastgoed waarvan de garant eigenaar is kan ook in aanmerking worden genomen als het is aangegeven.

b) Bedrag: het (netto) bedrag van de middelen waarover de garant maandelijks moet beschikken om een vreemdeling ten laste te nemen is door de Dienst Vreemdelingenzaken vastgesteld als volgt:

| | TOERISTENBEZOEK OF VRIENDENBEZOEK | FAMILIEBEZOEK (1 ^E EN 2 ^E GRAAD) |
|----------------------------------|--------------------------------------|---|
| Maandelijks basisbedrag waarover | 1000 € | 800 € |

| | | |
|--|-------|-------|
| de garant moet beschikken | | |
| Vermeerdering per persoon ten laste (samenstelling van het gezin) | 150 € | 150 € |
| Vermeerdering per bijkomende persoon die door de garant ten laste wordt genomen (verbintenis tot tenlasteneming) | 200 € | 150 € |

Deze bedragen waarover de garant moet beschikken zijn richtbedragen. Bij het beoordelen van zijn financiële draagkracht wordt immers ook rekening gehouden met de gezinssamenstelling en met bijzondere omstandigheden zoals de familiale band met de vreemdeling die ten laste wordt genomen of de huisvestingsomstandigheden van deze laatste.

2. HOE EEN VERBINTENIS TOT TENLASTENEMING AANGAAN?

De garant gaat naar het gemeentebestuur waar hij in de bevolkingsregisters is ingeschreven².

Hij vult het formulier van de verbintenis tot tenlasteneming in (bijlage 3 bis) en laat zijn handtekening legaliseren.

2.1. Als de garantstelling een vreemdeling betreft die van de visumplicht is vrijgesteld of als de visumaanvraag is ingediend of zal worden ingediend bij het consulaat van een andere lidstaat (Schengen) die optreedt als vertegenwoordiger van België in het land van verblijf, worden de verbintenis tot tenlasteneming en de bewijsstukken doorgegeven aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de financiële draagkracht van de garant om de garantstelling op zich te nemen beoordeelt. Als de DVZ oordeelt dat de verbintenis tot tenlasteneming kan worden aanvaard, moet dit document worden gebruikt voor de binnenkomst in de Schengenruimte, binnen 6 maanden volgend op de datum waarop het gemeentebestuur heeft aangegeven dat de garant het document kan komen afhalen (Deel IV – Bijzondere regels). Na die termijn wordt de verbintenis tot tenlasteneming niet meer beschouwd als een geldig bewijs van de voldoende bestaansmiddelen.

2.2. Als de garantstelling een **visumplichtige** vreemdeling betreft die zijn aanvraag bij een Belgisch consulaat indient, overhandigt de garant hem de gedateerde en gelegaliseerde verbintenis tot tenlasteneming en ook de bewijsstukken. De verbintenis tot tenlasteneming en de bewijsstukken moeten worden overgelegd aan het consulaat dat bevoegd is voor het onderzoek van de visumaanvraag, binnen 6 maanden volgend op de datum waarop de handtekening van de garant werd gelegaliseerd door het gemeentebestuur (Deel II – Legalisatie). Indien het consulaat meent dat de verbintenis tot tenlasteneming niet kan worden aanvaard, raadpleegt hij de Dienst Vreemdelingenzaken die de eindbeslissing neemt.

2.3. Als de garantstelling **een visumplichtige vreemdeling betreft die zijn aanvraag indient bij het consulaat van een andere lidstaat die in zijn land als vertegenwoordiger van België optreedt**, geeft het gemeentebestuur de verbintenis tot tenlasteneming en de bewijsstukken door aan de Dienst Vreemdelingenzaken, die de financiële draagkracht van de garant om de tenlasteneming op zich te nemen beoordeelt. Als de DVZ oordeelt dat de verbintenis tot tenlasteneming kan worden aanvaard moet het document voorgelegd worden aan het consulaat, binnen 6 maanden volgend op de datum waarop het gemeentebestuur heeft aangegeven dat de garant het document kan komen afhalen (Deel IV – Bijzondere regels). Na die termijn wordt de verbintenis tot tenlasteneming niet meer beschouwd als een geldig bewijs van de voldoende bestaansmiddelen.

² Een Belg die niet of niet meer is ingeschreven in de bevolkingsregisters van het Rijk kan bijgevolg geen verbintenis tot tenlasteneming aangaan. Zie ook punt

OPGELET

De aanvaarding van een verbintenis tot tenlasteneming door een consulaat of door de Dienst Vreemdelingenzaken garandeert niet de binnenkomst in het Schengengebied of de afgifte van het aangevraagde visum. Die zijn immers afhankelijk van andere voorwaarden die de vreemdeling moet vervullen.

De **bewijsstukken** die de garant/de aanvrager moet overleggen zijn de volgende:

- a) het bewijs van de Belgische nationaliteit van de garant of het bewijs dat hij gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van onbeperkte duur in België of dat hij gemachtigd is er zich te vestigen;
- b) de laatste drie loonfiches van de garant of een document opgesteld door een overheidsorgaan waaruit zijn netto of bruto maandinkomen of jaarinkomen blijkt of, als geen van die stukken kunnen worden overgelegd, enig document dat het bedrag van zijn middelen vermeldt (pensioenfiche, bewijs van ontvangst van werkloosheidsuitkeringen, rekeninguittreksels van de laatste 3 maanden, aanslagbiljet van het jaar voorafgaand aan de binnenkomst op het grondgebied/de datum van de visumaanvraag, enz.);
- c) elk document dat kan dienen om het bedrag van de middelen waarover hij beschikt te beoordelen (gezinssamenstelling, inkomen van de echtgenoot in het geval van een huwelijk in gemeenschap van goederen, op voorwaarde dat het bewijs van dit regime wordt geleverd, bewijs van de band van verwantschap met de ten laste genomen vreemdeling, enz.).

Omwille van de **vertrouwelijkheid** is de garant gemachtigd de bewijsstukken samen met een kopie van de gedateerde en gelegaliseerde verbintenis tot tenlasteneming rechtstreeks naar het Belgisch consulaat te sturen dat voor het onderzoek van de visumaanvraag bevoegd is.

3. WELKE DRAAGWIJDTE HEEFT EEN VERBINTENIS TOT TENLASTENEMING?

De garant verbindt zich ertoe ten aanzien van de vreemdeling, de Belgische Staat en elk openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) **de kosten van medische verzorging, de verblijfkosten en de kosten van de repatriëring te zijnen laste te nemen.**

Hij is bovendien samen met de vreemdeling **hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van die kosten gedurende een periode van twee jaar**, te rekenen vanaf de dag waarop de vreemdeling op het grondgebied van de Schengenstaten binnenkomt, voorzien van de documenten die voor deze binnenkomst zijn vereist (nationaal paspoort of als zodanig geldend reisdocument, met eventueel een visum). Dit betekent dat de garant aansprakelijk blijft indien de ten laste genomen vreemdeling in het Rijk verblijft na de toegestane termijn van het verblijf (maximum 90 dagen, tenzij het visum een andere termijn vermeldt).

De verbintenis betekent dat als de Belgische Staat of een OCMW de verblijfkosten, de medische kosten en de kosten voor de repatriëring hebben gedragen, zij zowel van de ten laste genomen vreemdeling als van de garant hiervan de **terugbetaling** kunnen vorderen.

PRAKTISCH

Het bevoegde OCMW kan de terugbetaling vorderen van de **reële verblijfkosten en medische kosten** die het heeft gedragen gedurende het verblijf van de ten laste genomen vreemdeling in het Rijk.

Als gemachtigde van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, kan de Dienst Vreemdelingenzaken vorderen:

- a) de terugbetaling van de **reële verblijfkosten en medische kosten** veroorzaakt door het vasthouden van de ten laste genomen vreemdeling in een gesloten centrum (vastgesteld bedrag per dag op 20-01-2012: 46,10 €);
- b) de terugbetaling van de **reële kosten van de repatriëring** die voortvloeien uit de begeleiding en het vervoer van de ten laste genomen vreemdeling, en van de reële extra kosten die individueel zijn gemaakt;
- c) de terugbetaling van de kosten veroorzaakt door een **verblijf in een van de plaatsen die ter beschikking van de gezinnen zijn gesteld** in de zin van de artikelen 51/5, § 3, en 74/8, § 1 en § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

4. HOE WORDEN DE KOSTEN GEDRAGEN DOOR DE BELGISCHE STAAT OF DOOR EEN OCMW TERUGGEVORDERD VAN EEN GARANT ?

De terugvordering van de medische kosten, de verblijfkosten en de kosten van de repatriëring van de vreemdeling gebeurt bij **aangetekende brief**.

Als de garant het bedrag van de gevorderde kosten niet betaalt, wordt de terugvordering in handen gegeven van de administratie van het kadaster, registratie en domeinen.

5. WANNEER IS DE GARANT VRIJ VAN AANSPRAKELIJKHEID?

De garant is vrij van aansprakelijkheid in de volgende gevallen:

- a) de vreemdeling is het grondgebied van de lidstaten binnengekomen zonder de documenten bij zich te hebben die zijn vereist bij artikel 2 van de wet van 15-12-1980 (nationaal paspoort of als zodanig geldend reisdocument, met eventueel een visum);
- b) de vreemdeling heeft het grondgebied van de lidstaten verlaten. Het bewijs hiervan kan met alle wettelijke middelen worden geleverd;
- c) de vreemdeling verblijft nog altijd op het grondgebied van de lidstaten twee jaar na zijn binnenkomst;
- d) de garant heeft afstand gedaan van de verbintenis tot tenlasteneming en de Dienst Vreemdelingenzaken heeft een nieuwe verbintenis tot tenlasteneming aangegaan door een andere persoon aanvaard;
- e) de Dienst Vreemdelingenzaken heeft de vreemdeling gemachtigd zijn verblijf in België te verlengen maar de garant heeft meegedeeld niet langer borg te willen staan;
- f) de vreemdeling werd gemachtigd meer dan 3 maanden in België te verblijven op basis van de bepalingen van de wet van 15-12-1980;
- g) de niet-visumplichtige vreemdeling is het grondgebied van de lidstaten binnengekomen meer dan 6 maanden na de datum waarop het gemeentebestuur de garant heeft uitgenodigd om de aanvaarde verbintenis tot tenlasteneming te komen afhalen.

6. VARIA

De lezer die zoekt naar volledige informatie over de nadere regels voor het aangaan van een verbintenis tot tenlasteneming, over de draagwijdte van deze verbintenis en de procedure voor het terugvorderen van door de Belgische staat of een OCMW gedragen kosten, wordt verwezen naar de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (artikel 3 bis) en het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (artikelen 17/2 tot 17/9).

Deze teksten zijn te vinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be) in de rubriek « Documentatie/Wetgeving ».

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt ook een call center ter beschikking van het publiek. Deze is telefonisch (+ 32 2 793 80 00) of per mail (www.helpdesk.dvzoe@dofi.fgov.be) bereikbaar.